

Sygn. akt I C 1080/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant - Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2019 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.

przeciwko C. K.

o zapłatę

orzeka

I. wyrok zaoczny z dnia 11 kwietnia 2017 r. utrzymuje w mocy w całości;

II. odstępuje od obciążenia pozwanego C. K. kosztami sprzeciwu od wyroku zaocznego.

Sygn. akt I C 1080/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., reprezentowany przez radcę prawnego B. K., w pozwie złożonym w dniu 2 stycznia 2015 r. do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie wnosił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego C. K. kwoty 10362,83 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 2 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty. Ponadto wnosił o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego zgodnie z normami.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwanego z (...) S.A. (poprzednik prawny (...) Bank (...) S.A.) łączyła umowa bankowa z dnia 15 czerwca 2011 r. nr (...) i umowa z 15 czerwca 2011 r. nr (...), na podstawie której bank oddał do dyspozycji pozwanego środki pieniężne w ustalonej umową wysokości, natomiast pozwany zobowiązał się do zwrotu udzielonej pożyczki wraz z odsetkami zgodnie z harmonogramem spłaty. Pozwany nie wywiązał się z przyjętego zobowiązania, nie regulując przyjętego na siebie zobowiązania. W związku z naruszeniem przez pozwanego postanowień umownych, powód wypowiedział pozwanemu umowę pożyczki w dniu 6 września 2013 r., co doprowadziło do wymagalności roszczenia w całości wraz z kwotą odsetek umownych oraz odsetek karnych naliczonych od zadłużenia przeterminowanego. Bank wystawił wobec pozwanego bankowy tytuł egzekucyjny, który po uzyskaniu klauzuli wykonalności stał się podstawą do prowadzenia egzekucji. W dniu 8 października 2014 r. (...) Bank (...) S.A. jako komandytariusz wniósł aportem do (...) sp. z (...). sp.k. wkład niepieniężny – wymaganą wierzytelność. Wniesienie aportem wierzytelności odbyło się przez zmianę umowy spółki w formie aktu notarialnego sporządzonego przez notariusza, przy czym każda wierzytelność została ujęta w wykazie wierzytelności stanowiących załącznik do

aktu notarialnego. W dalszej kolejności (...) sp. z (...). sp. k. oraz (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. zawarły w dniu 24 października 2014 r. umowę o świadczenie, w wyniku której została przelana wierzytelność na powoda.

Z umowy z dnia 15 czerwca 2011 r. nr (...) powód dochodzi zapłaty niespłaconej kwoty kapitału w wysokości 857,26 zł, a z umowy z dnia 15 czerwca 2011 r. nr (...) kwoty niespłaconego kapitału 8901,41 zł. Bank od dnia następnego po dniu rozwiązaniu umowy bankowej, do dnia rozliczenia portfela wierzytelności tj. do dnia 8 października 2014 r., od kwoty należności głównej 8901,41 zł naliczył odsetki karne za opóźnienie w wysokości 495,12 zł. Ponadto powód dochodzi również odsetek naliczonych od należności głównych z każdej z tych umów od dnia 9 października 2014 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia pozwu, w wysokości 109,04 zł. Łącznie kwota dochodzona pozwem wynosi 10362,83 zł (pozew k. 2-5 akt).

Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 26 lutego 2015 r. wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym roszczenie powoda zostało uwzględnione w całości (nakaz k. 6 akt).

W dniu 6 stycznia 2016 r. pozwany C. K. złożył sprzeciw od nakazu, w którym nie odniósł się merytorycznie do żądania powoda, a podniósł brak podstaw do wydania nakazu przez sąd elektroniczny (pismo k. 9-13 akt).

Postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2016 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie uznał sprzeciw za wniesiony w terminie i sprawę przekazał tutejszemu sądowi do rozpoznania (postanowienie k. 34-35 akt).

Po przekazaniu sprawy do tutejszego Sądu, powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko. Ponadto do pozwu dołączył kserokopie dokumentów, na które powołał się w pozwie (pozew k. 42-43, 46-48, kserokopie dokumentów k. 49-103 akt).

Zarządzeniem z dnia 6 lutego 2017 r. został wyznaczony termin rozprawy na dzień 11 kwietnia 2017 r. (zarządzenie k. 105 akt).

Pozwany C. K. prawidłowo powiadomiony o terminie rozprawy nie stawił się, nie wnosił o rozpoznanie sprawy pod swoją nieobecność i nie składał żadnych wyjaśnień na piśmie. (protokół rozprawy z dnia 11 kwietnia 2017 r. – k. 108 akt).

Sąd Rejonowy w Ciechanowie w dniu 11 kwietnia 2017 r. wydał wyrok zaoczny. W wyroku tym Sąd zasądził należność od pozwanego zgodnie z żądaniem z pozwu (wyrok k. 109 akt).

Odpis wyroku pozwany otrzymał w dniu 4 lipca 2017 r. (dowód potwierdzenia wezwania k. 118 akt).

Pozwany C. K. złożył sprzeciw od wyroku zaocznego w dniu 10 lipca 2017 r., który następnie został uzupełniony pismem z dnia 10 sierpnia 2017 r. W sprzeciwie pozwany domagał się uchylecia wyroku zaocznego i oddalenia powództwa. Pozwany wskazał, że nie zawierał z powodem żadnej umowy i tym samym nie może być jego dłużnikiem. Ponadto podniósł zarzut przedawnienia roszczenia (sprzeciw od wyroku zaocznego k.119-121, 126-129 akt).

Zarządzeniem z dnia 20 lipca 2017 r. sprzeciw pozwanego C. K. został przez Sąd uznany za wniesiony w terminie (zarządzenie k. 124 akt).

Postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2017 r referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Ciechanowie zwolnił pozwanego C. K. od ponoszenia kosztów sądowych (postanowienie k. 134 akt).

W trakcie postępowania po sprzeciwie strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany C. K. zawarł z (...) S.A. oddział w Polsce (poprzednik prawny (...) Bank (...) S.A.) w dniu 8 czerwca 2011 r. dwie umowy: o kredyt bezpieczny komfortowy i umowę karty kredytowej, na podstawie której bank oddał do dyspozycji pozwanego środki pieniężne w ustalonej umową wysokości, natomiast pozwany zobowiązał się do zwrotu udzielonego kredytu wraz z odsetkami zgodnie z harmonogramem spłaty (dowód: kserokopie umów k. 52-56 akt).

W dniu 19 września 2011 r. (...) S.A. z siedzibą w W. w drodze sukcesji uniwersalnej, na mocy art. 42e ust 2 prawa bankowego, wstąpił w prawa i obowiązki (...) S.A. oddział w Polsce. Następnie z dniem 31 grudnia 2012r., na skutek połączenia spółek kapitałowych, przeprowadzonego w trybie art. 492 §1 pkt 1 k.s.h., (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wstąpiła w ogół praw i obowiązków (...) S.A. z siedzibą w W. (dowód: odpis KRS k. 69-101 akt).

Ponieważ pozwany nie wywiązał się z przyjętego zobowiązania w umowach zawartych w dniu 8 czerwca 2011 r., z dniem 6 września 2013 r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wypowiedział umowę C. K. (dowód: wypowiedzenia k. 57-58 akt).

W dniu 21 listopada 2013 r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wystawił przeciwko pozwanemu dwa tytuły bankowe: jeden z tytuł niewywiązania się z umowy karty kredytowej na kwotę 1299,37 zł, a drugi z tytułu zaległości w spłacie z umowy o kredyt bezpieczny na kwotę 10432,32 zł (dowód: kserokopie tytułów bankowych k. 59-60 akt).

Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim postanowieniem z dnia 23 grudnia 2013r. nadał klauzulę wykonalności bankowym tytułom egzekucyjnym wystawionym w dniu 21 listopada 2013 r. przez (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. (dowód: postanowienie k. 16 akt I Co 1546/13 Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim).

Na podstawie wydanych przez Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim w sprawie I Co 1546/13 tytułów egzekucyjnych i wniosku złożonego przez (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. w dniu 6 marca 2014 r., egzekucję prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Nowym Dworze Mazowieckim M. G. w sprawie Km 328/14. Postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2014 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Nowym Dworze Mazowieckim M. G. uznał się niewłaściwym do dalszego prowadzenia sprawy i przekazał sprawę Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Nowym Dworze Mazowieckim A. L., który prowadzi sprawę pod sygn. Km 359/14 (dowód akta sprawy Km 359/14 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Nowym Dworze Mazowieckim A. L.).

W dniu 8 października 2014 r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. jako komandytariusz wniosł aportem do (...) sp. z (...) sp.k. wkład niepieniężny – wymaganą wierzytelność. Wniesienie aportem wierzytelności odbyło się przez zmianę umowy spółki w formie aktu notarialnego sporządzonego przez notariusza, przy czym każda wierzytelność została ujęta w wykazie wierzytelności stanowiących załącznik do aktu notarialnego. W dalszej kolejności (...) sp. z (...). sp. k. oraz (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. zawarły w dniu 24 października 2014 r. umowę o świadczenie w wyniku której została przelana wierzytelność C. K. na powoda (dowód: kserokopia KRS k. 68-70, kserokopia umów k. 77-102 akt).

O dokonanej cesji powód zawiadomił C. K. pismem z dnia 4 listopada 2014 r. (dowód: kserokopia zawiadomienia k. 103 akt).

Powód (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. w pozwie złożonym w dniu 2 stycznia 2015 r. do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie wnosili o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego C. K. kwoty 10362,83 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 2 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty. Ponadto wnosili o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego zgodnie z normami.

Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 26 lutego 2015 r. wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym roszczenie powoda zostało uwzględnione w całości (dowód: nakaz k. 6 akt).

Wniosek o prowadzenie egzekucji na podstawie nakazu z dnia 26 lutego 2015 r. złożył powód do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Żoliborza w W. B. R. w dniu 22 maja 2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Żoliborza w W. B. R. postanowieniem z dnia 31 lipca 2015 r. przekazała sprawę egzekucyjną Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Nowym Dworze Mazowieckim A. L., który prowadzi egzekucję przeciwko pozwanemu (dowód: akta sprawy Km 851/15 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Nowym Dworze Mazowieckim A. L.).

Wobec złożonego przez pozwanego C. K. sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego przez Sąd w elektronicznym postępowaniu upominawczym, nakaz ten utracił moc i sprawa o zasądzenie należności z wyżej przytoczonych umów jest przedmiotem niniejszego postępowania..

Z umowy z dnia 8 czerwca 2011 r. nr (...) powód dochodzi zapłaty niespłaconej kwoty kapitału w wysokości 857,26 zł, a z umowy z dnia 15 czerwca 2011 r. nr (...) kwoty niespłaconego kapitału 8901,41 zł. Bank od dnia następnego po dniu rozwiązaniu umowy bankowej do dnia rozliczenia portfela wierzytelności tj. do dnia 8 października 2014 r. od kwoty należności głównej 8901,41 zł naliczał odsetki karne za opóźnienie w wysokości 495,12 zł. Ponadto powód dochodzi również odsetek naliczonych od należności głównych z każdej z tych umów od dnia 9 października 2014 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia pozwu w wysokości 109,04 zł. Łącznie kwota dochodzona pozwem wynosi 10362,83 zł (pozew k. 2-5 akt).

Należności dochodzonej pozwem pozwany nie zapłacił (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych przez powoda do akt sprawy i znajdujących się w aktach I Co 1546/13 Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim oraz aktach komorniczych i zeznań pozwanego C. K. k. 221 akt.

Sąd jako wiarygodne ocenił dokumenty, gdyż ich prawdziwość nie budzi wątpliwości i żadna ze stron w toku procesu ich nie kwestionowała. W niniejszej sprawie, na podstawie art. 232 k.p.c. zdanie drugie, Sąd dopuścił dowód z dokumentów złożonych w trakcie postępowania. Fakt istnienia tych dokumentów wynikał już z dołączonych do pozwu dokumentów. Prawdziwość dokumentów nie był przez pozwaną kwestionowana, ani nie budzi wątpliwości. Sąd uwzględnił wszystkie dokumenty dołączone do pozwu i złożone przez powoda. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. W tej sytuacji Sąd uznał, iż dołączone dokumenty stanowią uzupełnienie dowodów stanowiących załącznik do pozwu i dlatego mogą stanowić podstawę do wydania w sprawie rozstrzygnięcia. Sąd uwzględnił również zeznania pozwanego, gdyż znalazły potwierdzenie w zgromadzonych dokumentach. W niniejszej sprawie stan faktyczny był w zasadzie niesporny, za wyjątkiem zgłoszonego przez pozwanego zarzutu przedawnienia roszczenia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 347 k.p.c. po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd wydaje wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

Po złożeniu sprzeciwu przez pozwanego, Sąd ponownie rozpoznał sprawę.

Powód (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wnosil o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego C. K. kwoty 10362,83 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 2 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty. Powód należność dochodzi na podstawie przedłożonych umów. Pozwany w toku procesu nie kwestionował, iż zawarł przedmiotowe umowy kredytu. C. K. podniósł jedynie zarzut przedawnienia roszczenia.

W ocenie Sądu powód (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wykazał w toku procesu, że nabył skutecznie na podstawie przelewu wierzytelności, wierzytelność przysługującą pierwotnie (...) S.A. oddział w Polsce w stosunku do pozwanego C. K..

Zgodnie z art. 509 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Zgodnie z art. 511 k.c., jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony.

Do akt sprawy zostały dołączone umowy kredytu oraz umowy przelewu zawartej z (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.. Na skutek przelewu wierzytelności doszło do zmiany strony stosunku zobowiązaniowego po stronie wierzyciela, a zatem powód jest legitymowany czynnie do występowania w niniejszym procesie.

Zgodnie z art. 512 zd. 1 k.c. dopóki zbywca nie zawiadomił dłużnika o przelewie, spełnienie świadczenia do rąk poprzedniego wierzyciela ma skutek względem nabywcy, chyba że w chwili spełnienia świadczenia dłużnik wiedział o przelewie. Przepis ten przewiduje tzw. ochronę dłużnika przed konsekwencjami spłaty swojej wierzytelności byłemu wierzycielowi, która to ochrona kończy się bądź z momentem zawiadomienia go przez cedenta o przelewie, bądź też z chwilą dowiedzenia się przez dłużnika o przelewie z jakiegokolwiek innego źródła.

W niniejszej sprawie egzekucja była prowadzona na podstawie tytułów egzekucyjnych przez komorników na rzecz wierzycieli zgodnie z treścią tytułów: najpierw na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego na rzecz banku, a następnie na podstawie elektronicznego nakazu zapłaty na rzecz powoda. Tym samym nie doszło do spełnienia nawet części roszczenia na rzecz podmiotu nieuprawnionego.

Nie jest również zasadny zarzut przedawnienia roszczenia.

Należy wskazać, iż w dniu 8 czerwca 2011 r. C. K. zawarł z (...) S.A. oddział w Polsce umowy kredytu. Wobec braku płatności, w dniu 6 września 2013 r. Bank wypowiedział umowę, a następnie wystawił przeciwko pozwanemu bankowy tytuł egzekucyjny w dniu 21 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim postanowieniem z dnia 23 grudnia 2013r. nadał klauzulę wykonalności bankowym tytułom egzekucyjnym wystawionym w dniu 21 listopada 2013 r. przez (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W.. Na podstawie tych bankowych tytułów egzekucyjnych zaopatrzonych w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim, w sprawie I Co 508/11 Komornik prowadził egzekucję.

Po przeniesieniu praw wierzyciela w dniu 8 października 2014 r. z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. na (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., powód wystąpił w pozwie złożonym w dniu 2 stycznia 2015 r. do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego C. K. kwoty 10362,83 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 2 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty.

Zgodnie z art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Trzyletni ogólny termin przedawnienia odnosi się do roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Ponieważ w niniejszej sprawie jedną ze stron był podmiot prowadzący działalność gospodarczą, ma zastosowanie trzyletni termin przedawnienia. W myśl art. 123 § 1 pkt 1 k.c., bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Jako przykład czynności procesowych, przerywających bieg przedawnienia, wskazuje się m.in. złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności sądowemu lub pozasądowemu tytułowi egzekucyjnemu

(wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie II CK 276/04), a także nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 r. w sprawie III CZP 101/03).

Zgodnie z art. 124 § 2 k.c., w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed organem powołanym do egzekwowania roszczeń przedawnienie nie biegnie na nowo dopóki postępowanie nie zostanie zakończone.

W niniejszej sprawie (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny w stosunku do pozwanego C. K., który następnie, został zaopatrzony w klauzulę wykonalności.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie, podziela pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 29 czerwca 2016 r. w sprawie III CZP 29/16, zgodnie z którą, nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.). W uzasadnieniu tej uchwały Sąd Najwyższy wskazał, że zarówno złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, jak i wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie takiego tytułu wykonawczego przerywa na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. bieg przedawnienia jako czynność przedsięwzięta bezpośrednio w celu egzekwowania roszczeń. Rozpoczęcie na nowo biegu przedawnienia następuje bądź z chwilą prawomocnego zakończenia postępowania klauzulowego, bądź z chwilą zakończenia postępowania egzekucyjnego, w tym jego umorzenia (art. 826 k.p.c.), a wyjątek stanowi umorzenie na podstawie art. 823 lub 825 pkt 1 k.p.c. albo zwrot wniosku, które niweczą materialnoprawne skutki przerwy przedawnienia. Umorzenie postępowania z urzędu z przyczyny bezskuteczności egzekucji na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. powoduje, że bieg przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym rozpoczyna się na nowo.

W razie cesji wierzytelności na nabywcę przechodzi ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, wszystkie właściwości, przywileje i braki, a więc ustawodawca zakłada identyczność wierzytelności cesjonariusza z wierzytelnością cedenta (art. 509 § 2 k.c.). Co do zasady, nabywca wstępuje w sytuację prawną cedenta, w tym również w zakresie przedawnienia, zbycie wierzytelności jest bowiem irrelevantne dla jego biegu.

W przypadku wierzytelności objętej bankowym tytułem wykonawczym sytuacja prawna cesjonariusza kształtuje się jednak odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej innym tytułem wykonawczym.

Uprawnienie do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przysługiwało jedynie bankom i tylko na ich rzecz mogła być nadana klauzula wykonalności; nadanie klauzuli na rzecz cesjonariusza nie będącego bankiem nie było dopuszczalne (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2004 r. w sprawie III CZP 9/04, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2006 r. w sprawie III CZP 129/05, uchwała Sądu Najwyższego dnia 19 lutego 2015 r. w sprawie III CZP 103/14). Cesjonariusz nie mógł kontynuować egzekucji wszczętej przez bank, bo w postępowaniu egzekucyjnym nie ma zastosowania art. 192 pkt 3 k.p.c., a więc fundusz sekurytyzacyjny, który nie mógł się powołać na bankowy tytuł egzekucyjny, przejście uprawnień i uzyskać klauzuli wykonalności na podstawie art. 788 § 1 k.p.c., musiał ustalić istnienie roszczenia w drodze procesu sądowego, uzyskać nowy tytuł wykonawczy i dopiero na jego podstawie egzekwować roszczenie.

Z tych względów nawet dysponując bankowym tytułem egzekucyjnym, na podstawie którego było już prowadzone postępowanie egzekucyjne, nabywca wierzytelności (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., jako nie będący bankiem, musiał wystąpić do Sądu o uzyskanie tytułu egzekucyjnego na swoją rzecz. Ponieważ roszczenie stało się wymagalne w dniu 6 września 2013 r., a powód wystąpił do Sądu Lublin – Zachód w Lublinie o zasądzenie należności w dniu 2 stycznia 2015 r., to zmieścił się w 3 letnim okresie do dochodzenia roszczenia. Wystąpienie powyższe przerwało bieg przedawnienia i dlatego zarzut pozwanego o niedopuszczalności dochodzenia roszczenia przedawnionego był chybiony.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o art. 98 k.p.c. obciążając nimi pozwanego w całości.

Zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na niezbędne koszty poniesione przez powoda w kwocie 2547 zł składały się: 130,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, wynagrodzenie pełnomocnika reprezentującego powoda. Do niezbędnych kosztów procesu strony powodowej reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego pełnomocnika, które zostały ustalone zgodnie z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490), gdzie stawka minimalna wynosi przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 10.000,00 zł do 50.000,00 zł wynosi 2400 zł, 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Mając na uwadze trudną sytuację majątkową pozwanego, na podstawie art. 348 k.p.c. w związku z art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd odstąpił od obciążania pozwanego opłatą sądową od sprzeciwu od wyroku zaocznego, od uiszczenia której był dotychczas zwolniony.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku

ZARZĄDZENIE

(...)